

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΜΕ ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ

Από την ίδρυση του Ελληνικού κράτους, μετά τον απελευθερωτικό αγώνα του 1821, η οικονομία μας ξεκίνησε προβληματικά. **Η πρώτη πτώχευση της ελληνικής οικονομίας ήρθε μόλις το 1824** και ίσως ήταν δικαιολογημένη, διότι το νεοσύστατο ελληνικό κράτος το βάραιναν τα δάνεια της ανεξαρτησίας.

Η δεύτερη πτώχευση έρχεται πάλι πολύ σύντομα το 1843, με την αποτυχία της μοναρχίας και την διασπάθιση των δανείων της ανεξαρτησίας. Την ανατροπή της μοναρχίας διαδέχεται το κίνημα της 3^{ης} Σεπτεμβρίου.

Η τρίτη σοβαρή κατάρρευση της οικονομίας, έρχεται με την σταφιδική κρίση το 1893 και ακολουθεί πολύ γρήγορα η επόμενη, **μετά την ήττα στον Ελληνοτουρκικό πόλεμο το 1897**, όπου η Ελλάδα υπερχρεώθηκε, να πληρώσει στην Τουρκία πολεμικές αποζημιώσεις. Από το μονοπώλιο που συστάθηκε τότε (τσιγάρα, σπύρτα, οινόπνευμα κλπ) για να εξασφαλίσουν τα χρήματά τους οι δανειστές, ξεμπλέξαμε τον επόμενο αιώνα, τη δεκαετία του 60.

Η επόμενη πτώχευση ήταν με την παγκόσμια οικονομική κρίση του 1829, το κραχ. Στην Ελλάδα μειώθηκαν δραματικά οι εξαγωγές του καπνού, τότε ήταν το κύριο εξαγωγικό μας προϊόν που υποκατέστησε τη σταφίδα.

Η επόμενη πτώχευση ήταν δικαιολογημένη, **με την κατάρρευση της οικονομίας, από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.** Η τελευταία ήταν στις ημέρες μας **το 2008 με την «υποτιθέμενη» κρίση χρέους.** Υποτιθέμενη διότι και άλλες χώρες χρωστούν, περισσότερο, ως ποσοστό στο ΑΕΠ (Ιταλία), αλλά δεν υποχρεώθηκαν σε μνημόνια.

Και βρισκόμαστε σε αναμονή της επόμενης οικονομικής κρίσης, τους επόμενους μήνες του 2020, με την υγειονομική κρίση και την βαθιά ύφεση που αναμένεται. Όσο και αν προσπαθούν να φορτώσουν την κρίση στον κορονοϊό, η ευθύνη είναι αποκλειστικά της ΝΔ. Διότι σήμερα έχει όλα αυτά που χρειάζεται για να την αποφύγει και είτε λόγω ανικανότητας, είτε λόγω ιδεοληψίας αδρανής. Τα εμπροσθοβαρή μέτρα μπορούν να μειώσουν την κρίση, αλλά η ΝΔ προτιμά να επιδοτεί την ανεργία και όχι τη διάσωση της εργασίας.

Σε αναμονή λοιπόν μίας νέας οικονομικής κρίσης, μελετώντας όμως το παρελθόν και τα λάθη που έγιναν, θα μπορούσαμε να τα αποφύγουμε τους επόμενους μήνες, διότι οι πληγές που άνοιξαν από την προηγούμενη κρίση είναι νωπές και ο ελληνικός λαός δεν έχει πλέον το «λίπος» της πρώτης οικονομικής κρίσης.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Εάν μελετήσουμε όλες αυτές τις οικονομικές κρίσεις θα καταλήξουμε περίπου, ότι είναι κοινά τα αποτελέσματα και οι αιτίες της κρίσης.

α. Αύξηση του χρέους της χώρας, από τον ακριβό δανεισμό που έχει ως αποτέλεσμα την πολιτική και οικονομική εξάρτηση της χώρας.

β. Ανακατανομή του πλούτου με περαιτέρω αύξηση της διαφοράς πλούτου και φτώχειας. Αυτή η διαφορά αυξάνεται εξαιτίας της μείωσης των μισθών και των ημερομισθίων που ξεπερνάει και το 30% και της καταστροφής της μεσαίας τάξης, ενώ το μεγάλο κεφάλαιο σε πολλές περιπτώσεις αυξάνει τα κέρδη του.

γ. Ύφεση που σε κάποιες περιπτώσεις οδήγησε σε διάλυση της οικονομίας και **ανεργία** που ξεπερνάει το 20% .

ΑΙΤΙΕΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

α. Η κακοδιαχείριση και η διαφθορά των χειρισμών των οικονομικών μας θεμάτων, ήταν σε όλες τις κρίσεις παρούσες. Αλλά και εάν κοιτάξουμε τη σύγχρονη οικονομία, δεν μπορούμε να δούμε το μέλλον μας με αισιοδοξία. Οι χειρισμοί της κυβέρνησης Μητσοτάκη μας προϊδεάζουν για επανάληψη του ίδιου έργου. Πρόσφατος είναι ο χειρισμός του μοιράσματος των 20 εκατομμυρίων ευρώ στα ΜΜΕ, για την ενημέρωση που έπρεπε να γίνει δωρεάν. Σπατάλες στο Δήμο Αθηναίων από το γόνο Μητσοτάκη, απευθείας αναθέσεις σε κουμπάρους και φιλικά προσκείμενους στην οικογένεια και τη ΝΔ, σκανδαλώδεις δανειοδοτήσεις φίλων, προς πλουτισμό και όχι επενδύσεις .

β. Ο δεύτερος λόγος που είναι κοινός, είναι το υπερβολικό χρέος, αλλά και ο ασύμφορος δανεισμός της χώρας. Ο ΣΥΡΙΖΑ παρέδωσε στη ΝΔ 37 δισεκατομμύρια ευρώ, που εγγυώνται άνεση τα επόμενα χρόνια στις υποχρεώσεις πληρωμών, αλλά και δυνατότητα να αγορασθεί το δάνειο του ΔΝΤ, που είναι και το πιο ακριβό. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι η διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αποκατέστησε τα εχέγγυα να δανειζόμαστε φθηνά, αλλά και να συζητήσουμε με τους δανειστές για την αναδιάρθρωση του χρέους, προς το συμφέρον της οικονομίας μας.

γ. Η μονομερής ανάπτυξη της οικονομίας. Στην κρίση του 1893 ήταν μονομερώς προσανατολισμένη στη σταφίδα, η παραγωγή της ξεπερνούσε το 50% του ΑΕΠ. Μειώθηκαν οι εξαγωγές σταφίδας στην Αγγλία και η σταφιδική κρίση ήταν ικανή να βυθίσει ολόκληρη την οικονομία.

Αργότερα τον 20^ο αιώνα προσανατολιστήκαμε στον καπνό, ήταν το κύριο εξαγωγικό προϊόν μας. Προέκυψαν όμως νέες αμερικάνικες ποικιλίες καπνού, μειώθηκαν δραστικά οι εξαγωγές κατέρρευσε η οικονομία μας.

Το ίδιο λάθος κάνουμε και σήμερα. Το 25% του ΑΕΠ είναι προσανατολισμένο στον τουρισμό και μία μείωση δραστική της τουριστικής κίνησης, εξαιτίας των υγειονομικών περιορισμών, είναι ικανή να δημιουργήσει ύφεση που θα φτάσει και το 10% του ΑΕΠ το 2020.

ΚΑΙ Η ΛΥΣΗ;

Δεν χρειάζεται να έχει εντυφώσει κάποιος στην οικονομία για να φανταστεί την λύση στα οικονομικά μας προβλήματα.

α. **Χρειαζόμαστε μία κυβέρνηση που δεν θα ρέπει στη διαφθορά** και θα διαχειρίζεται με φειδώ τα οικονομικά μας, δίνοντας προτεραιότητα στην επιβίωση της κοινωνίας, αυξάνοντας την κατανάλωση και την βιώσιμη ανάπτυξη.

β. **Απαιτείται αναδιάρθρωση του χρέους**, για να μείνουν οικονομικές δυνατότητες για την ανάπτυξη, με σχέδιο που δυστυχώς η ΝΔ δεν έχει, αλλά ούτε και προοπτική.

γ. Μελέτη των οικονομικών μας δυνατοτήτων και **ανάπτυξη τομέων της οικονομίας που έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα**, ώστε να μην εξαρτάται η οικονομία μόνο από τον τουρισμό. Ο πρωτογενής τομέας μας δίνει αυτή την δυνατότητα, εάν δώσουμε προστιθέμενη αξία στο προϊόν μας. Επένδυση επίσης στη γνώση για να επιστρέψουν τα παιδιά μας, που έφυγαν μετανάστες και ενώ εμείς τα σπουδάσαμε στην Ελλάδα, αποδίδουν σε χώρες του εξωτερικού.

Ο ΣΥΡΙΖΑ με τις περιφερειακές συνδιασκέψεις έχει πλούσιο υλικό, για ανάπτυξη όλων των περιφερειών, **αλλά το δυστύχημα είναι ότι κυβερνάει η ΝΔ και εάν δεν τους ανατρέψουμε κινδυνεύουμε να ζήσουμε την επανάληψη του 2009.**

ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Αίγιο 13 Ιούλη 2020